

ακολουθία
των αγίων ενδοξών νεών
ιερομάρτυρων
Γερασίμου Κρήτης, Νεοφύτου
Κνωσού, Ιωάκειμ Χερρόνησου,
Ιεροθεού λαμπής, Ζαχαρίου
Σιτειας, Ιωάκειμ Πέτρας,
Γερασίμου Ρεθύμνης, Καλλίνικου
Κυδωνιας, Μελχισέδεκ Κισάμου,
Καλλίνικου Διοπολεως καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς ἐν Κρήτῃ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ ἐν ΕΤΕΣΙΝ
ΔΩΚΑ'- ΔΩΚΒ'

Ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ, ἐκ τῶν Ἀδελφῶν τῆς
σεβασμίας Μονῆς τῆς Ἀγκαράθου, Ιερομονά-
χου Κυριλλου Κογκεράκη καὶ τοῦ Ιερέως
Εὐαγγέλου Παχυγιανάκη.

Δόξα Πατρί. Ἔχος 6.

Ταῖς ἀρεταῖς κατηγλαῖσμένοι, Ἀρχιερεῖς Ἱερεῖς, Μονασταὶ καὶ Μιγάδες, Νεομαρτύρων ἁγίων ἡ χορεία, οἱ τῆς Κρήτης τὴν γῆν πορφυρώσαντες, ἐπαξίως συγχροεύετε, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐν τῇ πανδήμῳ συνάξει ὑμῶν σήμερον γάρ, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐφραίνεται, διτὶ πλουτίζει ἀδιαλείπτως, τὴν ἀγιοτόκον αὐτῆς πορείαν, λελαμπρυσμένη δὲ τῷ Σωτῆρι ἀνακράζει· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημ, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἔχος 6. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Αὐτῇ Χριστοῦ τερπνά, Ἱερωσύνης κλέα, ὑμῶν ἐνύδεστάῃ, καὶ μυριπνόῳ δόξῃ, τὴν Κρήτην κατηυφράνατε.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, καὶ Γένους Ἀθλοφόροι, πλειάς Ἱερωμένων, τὴν γῆν τῆς Κρήτης ὅμβροις, αἵματων ἐφοινίξατε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...

Τὸν πάντιμον χορόν, Ἱεραρχῶν ἐνδόξων, καὶ Λευτῶν τιμίων, σὺν Μοναχοῖς ἀξίοις, νεάθλοις εὐφημήσωμεν.

Δόξα Πατρί. Τοιαδικόν.

Τριάδι τῇ σεπτῇ, παρ' ἡς ἡ σωτηρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, κλεινοὶ Ἱερομάρτυρες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αχραντε Μαριάμ, ἄμα σὺν Ἱεράρχαις, τοῖς ἐν Αναῷ τοῦ θείου, Μηνᾶ σφαγιασθεῖσιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύετε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέρδαξα, ἵστωμεν στίχ. στ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἔχος 6. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις κακώσεως, τὸν λαὸν τῆς Κρήτης στηρίξαντας, ὁάδωθ θεαρέστου ποιμασίας· τὰ ἄνθη, τῆς εὔσεβείας τὰ μυρίπνοα· τὰ σκεύη, διδασκαλίας τὰ πολύτιμα· τοὺς μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐν χρόνοις ὑστέροις, διανύσαντας εὐκλεῶς, καὶ πᾶσι βραβεύοντας, πρεσβείας αὐτῶν τὰ κρείττονα.

Ποίοις ἀσματικοῖς μέλεσι, εὐφημήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἡγησαμένους αἰώνιον, κέρδος τὴν θυσίαν τοῦ σώματος, καὶ σφαγιασθέντας ὥσπερ ἄρνας· τυράννων, τὴν κακουργίαν τοὺς αἰσχύναντας, καὶ κέρας, τῆς εὔσεβείας κραταιώσαντας· τοὺς τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνίου, ὁσίους ποιμένας, τοὺς θανόντας ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι νῦν βλύζοντας, χαρίτων πηγὴν ἀέναον.

Ποίοις νικητικοῖς ἔπεσι, μακαρίσωμεν τοὺς Ἀθλοφόρους; τοὺς τρυφὰς προσκαίρους μισήσαντας, καὶ ζωὴν τὴν ἄνω ὀνήσαντας, ἀθλοις πανενδόξου μαρτυρίου· ἀρδείαις, σεπτῶν αἵμάτων τοὺς λαμπρύναντας, ἐσχάτως τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν· τοὺς εὐκλεεῖς στεφανίτας, τῆς Κρήτης τὰ κλέα, καὶ τοῦ Γένους φαιδροὺς πυρσούς, τοὺς νύκτα σκεδάσαντας, δουλείας πικρᾶς τὴν σκότιον.

Ἐτερα. Ἔχος πλ. 6. "Ολην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, ἀγαλλιάσει καρδίας, νέφος θεοδόξαστον, τῶν Νεομαρτύρων νῦν, ὃ φιλέορτοι, ὅπερ συνέπηξαν, οἱ ἀτμοὶ αἵμάτων, Ἐπισκόπων Ἱερέων τε, οὓς ἐσφαγίασαν, στίφη τῶν ἐχθρῶν τῶν τῆς πίστεως, ὅμοῦ σὺν Μοναχοῖς σεπτοῖς, καὶ πιστοῦ λαοῦ τοῖς ἀκρέμοσιν. Οὗτοι γὰρ λαβόντες, στεφάνους τῆς ζωῆς παρὰ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν ἴκετέύουσι, ἵνα χάριν εὔδωμεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν, τὴν θαυμαστὴν συστοιχίαν, Ἐπισκόπων σήμερον, Ἐκκλησίας καύχημα, τὸ περίδοξον, Κρήτης τὸν Πρόεδρον, γεραρὸν ποιμένα, τὸν πανένδοξον Γεράσιμον, Κνωσοῦ Νεό-

ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΓ'

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΝΩΣΟΥ, ΙΩΑΚΕΙΜ
ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ, ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΛΑΜΠΗΣ, ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ, ΙΩΑΚΕΙΜ
ΠΕΤΡΑΣ, ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΚΥΔΩΝΙΑΣ,
ΜΕΛΧΙΣΕДЕΚ ΚΙΣΑΜΟΥ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΔΙΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΕΤΕΣΙΝ ΑΩΚΑ'-ΑΩΚΒ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

"Ιστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἔχος 6. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς στρατιώτας Κυρίου, καὶ Νεομάρτυρας, τοὺς θεαυγεῖς ποιμένας, τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνίου, ὑμνήσωμεν ἐν ὑμνοῖς χαρομονικῶς, ἔξαιτοῦντες τὸ ἔλεος, τοῦ πανοικτίσμονος Λόγου ἐξ οὐλαμπῶς, τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο.

Κατατεμνόμενοι ξίφει, ἀμνοὶ ὡς ἄμωμοι, ἔνδοξοὶ Ἱεράρχαι, θεοφόροι Λευτῖαι, σεπτοὶ Ἱερομόναχοι Μονασταὶ, εὐλαβεῖς τε Μονάζουσαι, καρ-

ποὺς ἡδεῖς Ἐκκλησίᾳ τῇ τοῦ Χριστοῦ, Νεοάθλων ἐκομίσατε.

Τοῦ μυστικοῦ ἀμπελῶνος, κλήματα εὐκαρπα, τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἀνεδείχθητε πάντες, Χριστοῦ Ἱερομάρτυρες εὐκλεεῖς, καὶ πανένδοξοι Νέαθλοι, Ἱερωσύνης δὲ χάριν ἀθλητικοῖς, ἐκαλλύνατε ἐν αἵμασιν.

Επιδρομαῖς ἀλλοθρήσκων, οὐκ ἐπτοήθησαν, οἱ Κρήτης Ἱεράρχαι, ἀλλ' εὐτόλμω καρδίᾳ, καὶ χαίροντες βασάνους ὁδυνηράς, καὶ τὸν δίαιον θάνατον, πάντες ὑπέστησαν ὁώμῃ τοῦ Ἰησοῦ, παρ' οὐ γέρα ἐκομίσαντο.

*Η Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Κρητῶν Νεομαρτύρων Ἐπισκόπων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλητῶν (1821) ἐποιήθη ἐν ἔτει 2000, προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χεδόνησου κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ καὶ δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ὁ Μικρὸς Ἐσπερινός, ἡ δὲ τριάδα τῶν Προσόμοιων τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστόλων, τὰ δὲ Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς (α', γ', πλ. α', καὶ δαρέως ἥχου), τὸ α' Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ ν' Ψαλμοῦ, τὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων, ὡς καὶ τὸ Συναξάριον συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Εὐαγγέλου Παχυγιανάκη, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὑπὸ τοῦ Ηερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

φυτον, Λάμπτης τὸν σεπτὸν Ἱερόθεον, τὸ Χεζδόνη-
σου σέμνωμα, τὸν Ἰωακεὶμ τὸν πανάλκιμον, σὺν
τῷ Ζαχαρίᾳ, Σητείας τῷ Ἀγγέλῳ εὐλαβῶς, ὅπως
αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, θείαν χάριν εὔρωμεν.

Δεῦτε ἐπαινέσωμεν, Ἰωακεὶμ τὸν τῆς Πέτρας,
Δὸν σοφὸν Καλλίνικον, τὸ τῆς Διοπόλεως,
ἐγκαλλώπισμα, ἄλλον Καλλίνικον, τὸν τῆς Κυδω-
νίας, ποιμενάρχην χριστομίμητον, θεῖον Γεράσι-
μον, ἀλέος τῆς Θεθύμηνς τὸ ἀφθιτον, καὶ τὸ Κισά-
μου κλέισμα, τὸν Μελχισεδέκ τὸν ἀοίδιμον· σὺν
τούτοις δὲ πάντας, τοὺς αἴμασιν ἀθλήσεως τὴν
γῆν, τῆς Κρητονήσου φοινίξαντας, ἐν ἐσχάτοις
ἔτεσι.

Δόξα Πατρί. Ἡχος πλ. 6.
Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Σήμερον ως πολύφωτος λυχνία, τῆς τῶν Κρητῶν
Ἐκκλησίας τῷ πληρώματι, τῶν ἐν αὐτῇ ἐν ἔτε-
σιν ἐσχάτοις, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλησάντων Ἱε-
ρορχῶν, ἡ σεβασμία πανήγυρις ἔξελαμψε, πιστῶν
τὰς καρδίας φωτίζουσα, τῶν ἐν ὁμοφοούνῃ βοών-
των χαίρετε ποιμένες μακάριοι, οἱ πρὸς νομὰς τῆς
ἐν Χριστῷ πολιτείας, τὴν ἐκλογάδα τοῦ Τίτου ποι-
μάναντες, καὶ προθύμως ὑπὲρ αὐτῆς, μαρτυρίου
τοῦ κρατῆρος γευσάμενοι· χαίρετε ἀρτήτητοι Μάρ-
τυρες, οἱ ώς κριοὶ ἐπίσημοι εὐσεβείας, χερσὶ τῶν
ἀσεβῶν σφαγιασθέντες, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθε-
ρίας τὸ ἔαρ, τῇ ποίμνῃ ὑμῶν δωροφορήσαντες· χαί-
ρετε τῆς ἐνεγκαμένης πολιοῦχοι, καὶ ἐν σκήψειν
ἀκαθαίρετοι πύργοι, τοῦ χριστωνύμου αὐτῆς πλη-
ρώματος. Ἄλλ’ ως χάριν παρόδησίας εὔράμενοι,
σὺν τοῖς ἐνδόξοις ὑμῶν συναθληταῖς, ἵκετεύετε
ἀπαύστως τὸν Θεόν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἄνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ
ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ
αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφοάστως σαρ-
κωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος
ἄνθρωπος δι’ ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τε-
μνόμενος, ἀλλ’ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνω-
ριζόμενος. Αὐτὸν ἵκετευε, σεμνὴ Παμμακάριστε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ' 9 - 14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
ἄμα, καὶ συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀ-
κουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας
αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θε-
ός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύ-
σητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ
ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ’ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι
ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ
ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὀνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν
ἄλλοτρος. Ὅμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεός· ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει
αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος
ὑμᾶς, ὁ Ἀγιος Ἰσραήλ.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 7, 6 γ' 13-15 η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9 κε' 21, 19 ε' 4).

Μνήμη δικαίου μετ’ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, δις εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, δις εἶδε
φρόνησιν. Κρείσσον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ
χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμωτέρα δέ
ἔστι λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ
οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγί-
ζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς
ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται
δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φο-
ρεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατε μου, ὡς τέκνα, σεμνὰ γάρ
ἔρω. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, δις τὰς ἐμὰς ὄδοὺς
φυλάξει. Αἱ γάρ ἔξοδοι μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοι-
μάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρα-
καλῶ ὑμᾶς, καὶ προτείμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
ἄνθρωπων. “Οτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα
βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσά-
μην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ
δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ
ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν,
ἄπακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε
καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γάρ
ἔρω, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων δρθά. “Οτι ἀλήθειαν
μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐδελυγμένα δὲ ἐναντίον
ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ
ὅντα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκο-
λιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς
νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδά-
σκω γάρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ

έλπις ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μι-
σθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψί-
στῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρε-
πείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρί-
ου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ
δραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν
τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς
ἀμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης,
καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λή-
ψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὅξενεῖ δὲ
ἀπότομον δργήν εἰς δόμφαιαν· συνεκπολεμήσει
αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὸν παράφρονας. Πορεύσο-
νται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύ-
κλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ
ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ὁρίζονται χάλαζαι.
Ἀγανακτήσει κατ’ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποτα-
μοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται
αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμή-
σει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικα-
σται περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες
πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν· ὅτι
ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυνα-
στεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἡχος α'. Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Τὰ Κρητῶν φιλεόρτων συστήματα, καὶ φιλαγίων
χορεῖαι, δεῦτε εὐφημήσωμεν, ἐν φραΐς πνευμα-
τικαῖς τὴν ἐνδοξὸν μνήμην, τῶν ἡμετέρων Νεομαρ-
τύρων· ἐν οἷς ώς ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας ἀκροθίνια,
δεκάς ιερομαρτύρων Ἐπισκόπων, Ἱερέων δέσμη
ἐπτά τε καὶ δέκα, καὶ πεντάς τοῦ ἀγιωνύμου δροῦς
Μοναστῶν. Οὕτοι γάρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, τὰ
έαυτῶν προσφέροντες σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς
αὐτῶν λευκάναντες ώς χιόνα, τοῖς οἰκείοις αἴμασι
λελουσμένας, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἐκληρο-
νόμησαν· πρεσβεύουσι δὲ ἀπαύστως Χριστῷ τῷ
Θεῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡχος β'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ
τοι· δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, διατόρως κραυ-
γάζοντες καὶ λέγοντες· χαίρετε Ἐπισκόπων δεκάς,
Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Μοναχῶν ἴσαγγέλων σειρά,
σὺν προκρίτων καὶ ἴδιωτῶν πλήθει, οἱ ἐν ἐσχάτοις
ἀθλήσαντες καιροῖς, καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τὸ
πάθος, ἐν έαυτοῖς ἀναζωγραφήσαντες· οἱ τὴν ἐν
Κρήτῃ ποιμνὴν στηρίξαντες, ὑπὲρ αὐτῆς προσκαί-
ρου θανάτου, ώς καρτερόψυχοι καταφρονήσαντες.
Ἄλλ’ ώς χάριν παρόδησίας πλουτήσαντες, τῇ Ἀγίᾳ
Τριάδι πρεσβεύετε, ἵνα ὁμοτίμων συμφορῶν, καὶ
πάσης περιστάσεως.

Ἡχος γ'. Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Τρισόλβιοι ποιμένες Χριστοῦ, Ἱεροάθλων οἱ
πρόκριτοι, μετὰ παρόδησίας τὸν Χριστὸν ὁμο-
λογήσατε, καὶ μυρίαις βασάνοις ὑπομείναντες, ώς
ἥλιοι λαμπροί, διασχίσαντες σκότια νέφη δουλεί-
ας, ταῖς τῶν ὑμετέρων αἵματων λαμπτήδοσι, τὴν
Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης κατελαμπρύνατε. Διὸ ἐν
οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ἀπ’ αἰῶνος Ἀγί-
οις συναγαλλόμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Κυρίου μὴ
παύσησθε δεόμενοι, ώς μαρτυρικῆς εὐκλείας ἀξιω-
θέντες, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, διμόνοιαν εἰρή-
νην, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἡχος δ'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Δεῦτε σήμερον οἱ πιστοί, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κλεινοῦ
μεγαλομάρτυρος, Μηνᾶ τοῦ θαυματοδρύτορος
προσέλθωμεν, τοὺς ἐν αὐτῷ εὐκλεῶς μαρτυρήσαν-
τας, ἐν ἐγκωμίοις γεραίροντες, Γεράσιμον τὸν Κρή-
της πρόεδρον, Ζαχαρίαν Ἰωακείμ, Νεόφυτον καὶ
Καλλίνικον, σὺν τοῖς αὐτῶν συναθληταῖς. Οὕτοι
γάρ ἀδελφὰ συμφρονήσαντες, τὸν μαρτυρίου τὴν
δόδον συνεπορεύθησαν, μηδαμῶς δειλιάσαντες,
τῶν τυράννων τὸ φρύγαμα· διὸ καὶ ἐν τῷ σφαγιά-
ζεσθαι ἀπηνῶς, ώς ἐν ἐνὶ στόματι τῷ Κυρίῳ ἔλε-
γον· γενέσθω δὴ Κύριε ἡ θυσία ἡμῶν, εὐπρόσδε-
κτος ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν εὐμενῶς,
ώς λύτρον ὑπὲρ λαοῦ σου, βαρ

σούς, καὶ αὐγάζοντας θείαις αὐγαῖς, τὰ τῶν πι-
στῶν πληρώματα, αὐτῶν τὴν χάριν ἔξαιτούμενοι.

Aρτίως, ἡ Παρακλήτου δύναμις, ὑμᾶς συνή-
θροισε, μαρτυρικὴν στεφάνην παρεμβολήν, κα-
ταισχύνουσαν πλάνην ἔχθρῶν, καὶ τῶν Κρητῶν
λαμπρύνουσαν, τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὔπρέπειαν.

Pωσθέντες, δὲ Ἀθληταὶ ἐν χάριτι, δυνάμει πίστε-
ως, καρτερικῶς ἐδέξασθε σφαγήν, ὥσπερ ἄμω-
μοι ἀρνεῖς Χριστοῦ, καὶ μάνδρας ἡξιώθητε, τῆς τῶν
Μαρτύρων ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Tοῖς ἄνω, ὑπερφυῶς συνάψασα, τὰ κάτω Δέ-
σποινα, δίχα σπορᾶς κυήσασα Χριστόν, τὸν
Σωτῆρα ἡμῶν καὶ Θεόν, εὐεργεσίας πρόξενος,
δροτῶν τῷ γένει ἔχοημάτισας.

Κανὼν δεύτερος τῶν Νεομαρτύρων, οὐ δὲ
Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις: «Κυρίλλου».

Τίχος πλ. δ'. Αρματηλάτην Φαραώ.

Nεομαρτύρων τὴν λαμπράν δμήγυριν, ἀνευφη-
μοῦντες πιστῶς, τῷ Κυρίῳ δόξαν, δῶμεν ἀγαλ-
λόμενοι, ὅτι αὐτοὺς ἀνέδειξεν, ἐν ἐσχάτοις φω-
στήρας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φύλακας, καὶ τῶν
εὐσεβῶν καλλωπίσματα.

Hτῶν Μαρτύρων εὐκλεής παράταξις, ὑμᾶς
προσθήκην λαμπράν, ἐδέξατο, θεῖοι, τοῦ Κυρί-
ου Νέαθλοι ἐσχάτως γὰρ ἡθλήσατε, καρτερῶς ἐν
τῇ Κρήτῃ, καὶ ἀνδρικῶς ἐτροπώσασθε, τὴν τυραν-
νικὴν ματαιότητα.

Tῇ παντευχίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆς χάριτος, καὶ τοῦ
ἐνδόξου Μηνᾶ, τῶν εὐχῶν δυνάμει, τοῖς ἔχ-
θροῖς πανάλκιμοι, ἐδείχθητε πανεύφημοι, καὶ Μαρ-
τύρων τὸν δρόμον, ὡς ἀδελφά συμφρονήσαντες,
γνώμῃ ἀδόγαγε διηνύσατε.

Θεοτοκίον.

Kαταιγιζόμενος μεγίστοις πάθεσι, ἐξ ἀμελείας
κολλῆς, πρὸς σὲ καταφεύγω, Θεοτόκε Δέσποι-
να, γαλήνην ἔξαιτούμενος, καὶ τελείαν εἰρήνην μὴ
οὖν παρίδῃς με Ἀχραντε, πλούτῳ οἰκτιομῶν τῆς
σῆς χάριτος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Yπέρφωτοι τῶν Κρητῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς κλει-
νοὶ Νέαθλοι, ὡς ἀστραπαὶ λάμψαντες, νύκτα

τῆς δουλείας ἐλύσατε.

Pημάτων θείων Χριστοῦ, ἐνωτισθέντες Ἀθληταὶ
ἔνδοξοι, μαρτυρικὴν ἐνστασιν, ζήλῳ ἴερῳ ἐπε-
δείξασθε.

Ωράθης σὺ τῶν Κρητῶν, πάτερ Γεράσιμε ποιμὴν
κάλλιστος, ταῖς ἀρεταῖς πρότερον, εἴτα δὲ
Μαρτύρων ἐν αἵματι.

Θεοτοκίον.

Nαμάτων ζωοποιῶν, σῆς εὐσπλαγχνίας ὡς
Ἄγνη πλῆσόν με, ἵνα ὑμῶν πάντοτε, ὡς ὑπερ-
φυῆ σε προστάτιν μου.

Κανὼν δεύτερος. Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Iερωσύνης τὴν στολήν, ταῖς τῶν αἵματων ἀρδεί-
αις, οἵ της Κρήτης τοῦ ποιμνίου ποιμένες, πρό-
φυωσαντες φαιδρῶς, ἐστολισμένοι ἥρθητε, πρὸς
οὐρανῶν τὴν δόξαν, ἐνθα τὰ γέρα ἐδέξασθε.

Ω'ς φιλοπρόβατος ποιμήν, τῆς τῶν Κρητῶν
Ἐκκλησίας, τοῦ ποιμνίου σου ἐν χρόνοις πα-
ρέστης, τῆς κακώσεως καλῶς, καὶ ἀνδρικῶς ἐνή-
θλησας, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν γήρᾳ, πάτερ Γεράσιμε πί-
ονι.

Sὺν Νεοφύτῳ τῆς Κνωσοῦ, δὲ Ιερόθεος Λάμπτης,
Ζαχαρίας δὲ ποιμήν τῆς Σητείας, Διοπόλεως
ὅμοι, δὲ θαυμαστὸς Καλλίνικος, ὑμνείσθωσαν
εὐφήμως, ὡς Ιεράρχαι καὶ Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Yπὲρ ἡμῶν ὡς ἀγαθή, ἰκέτευτε τὸν Σωτῆρα, τὸν
ἐκ σπλαγχνῶν σου φρικτῶς σαρκωθέντα, Θεο-
τόκε Μαριάμ, ἵνα ὁμοθῶμεν θλίψεων, καὶ πάσης
ἐπηρείας, τοῦ σκολιοῦ πολεμήτορος.

Καταβασία. Τοὺς σὸν ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Τίχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Yπόδειγμα Μηνᾶν, τὸν μυρίαθλον σχόντες,
αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ, μαρτυρίου τὸν δρόμον, στεφ-
ῶς ἐτελέσατε, ἐν ἡμέραις τῆς θλίψεως, καὶ ηὐλί-
σθητε, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Μαρτύρων, ἰκετεύ-
οντες, ὑπὲρ λαοῦ τοῦ τῆς Κρήτης, ἀεὶ Νεομάρτυρες.

Δόξα Πατρί. Ομοιον.

Tὰ σώματα ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ θυσίαν, ἐδώκατε
ἔχθρῶν, ἀλλοπίστων μανία, ὡς ἀρνεῖς δεξάμε-
νοι, ἐν ἐσχάτοις τὸν θάνατον, καὶ γεγόνατε, ἐλευθε-
ρίας τοῦ Γένους, Νεομάρτυρες, ἐγγυηταὶ διὸ πάν-

ῦμνοις γεραιόροντες, οἵ πιστοὶ ἐκδοήσωμεν· ἵκετεύ-
ετε, ὡς παρόησίαν πλουτοῦντες, τὸν φιλάνθρωπον,
ἡμῖν διδόναι εἰρήνην, καὶ ἔλεος ἄνωθεν.

Δόξα Πατρί. Ομοιον.

Kρητῶν πάντες χοροί, εὐσεβῶς συνελθόντες,
τοὺς νέους ἀθλητάς, εὐφημήσωμεν ὑμνοις·
Χριστοῦ γὰρ μιμούμενοι, ἐν ἐσχάτοις τὸν θάνατον,
κατετρόπωσαν, τὴν των τυράννων μανίαν, καὶ ἐνή-
θλησαν, διμονοήσαντες πίστει, ὡς πλήρεις φρονή-
σεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xριστὸν τὸν διὰ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως,
ἰκέτευτε ἀεὶ, ἐν πολλῇ παρόησίᾳ, ὁυσθῆναι κο-
λάσεως, τοῦ πυρὸς τοὺς δοξάζοντας, τὴν λοχείαν
σου, δι' ἣς ἔχθροῦ τοῦ ἀρχαίου, ἐλυτρώθημεν, τῆς
εἰδεχθοῦς τυραννίδος, Παρθένε ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τίχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Lαοῦ προϊστάμενοι, τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ καλῶς,
ἀυτὸν ἐστηρίξατε, τῷ μαρτυρίῳ ὑμῶν, ἐν χρό-
νοις κακώσεως. Οθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, εὐκλεεῖς Ιε-
ράρχαι, ἀμα τῶν συμμαρτύρων, τῇ ἐνδόξῳ χορείᾳ,
αἰτούμενοι ἐν πίστει, ὑμῶν τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρί. Τίχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.

Oἱ ἐν τῇ Κρήτῃ θεαυγεῖς Ἀθλοφόροι, ἐν τοῖς
ἐσχάτοις συναθλήσαντες χρόνοις, καὶ τῶν
ἔχθρων τὴν ἐπαρσίαν συντρίψαντες στεφῶς, σήμε-
ρον ἀνίσχουσι, φωταυγεῖς ὡς φωστήρες, πᾶσαν
ἐκδιώκοντες, ἀσεβείας σκοτίαν οὓς εὐφημοῦντες
δῶμεν τῷ Θεῷ, δόξαν συμφώνως καὶ αἶνον χορεύ-
οντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτος Παναγία Παρθένε, εὐλογημένη
Θεοτόκε Μαρία, τὸν ἐξ ἀγνῶν αἵματων σου
δυσώπει ἀεὶ, σῶσαι τοὺς ἐλπίζοντας, τῇ σεπτῇ σου
πρεσβείᾳ, καὶ ἀναβοῶντάς σοι, κατανύξει καρδίας·
χαῖρε Ἀγνή ἡ τέξασα φρικτῶς, τὸν Ποιητὴν καὶ
Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τίχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Ω'ς ἐπίσημοι κριοί, σφαγιασθέντες ἀπηνῶς, Ιε-
ράρχες εὐκλεεῖς, θυσία ζῶσα τῷ Θεῷ, χερσὶ¹
τυράννων προσήχθητε ἐν ἐσχάτοις, καὶ τὴν τῶν

Κρητῶν, ἐφοινίξατε, νῆσον τοῖς ὑμῶν, θείοις αἴμα-
σι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁρούντες τὴν ἐπηρημένην, τῶν δυ-
σμενῶν ἐθυμίσατε· Διὸ ὑψόθεν, ἀθανασίας, ἐκομί-
σασθε στέφη.

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε ὁράδος μυστική, ἀνθος βλαστήσασα Χρι-
στόν· χαῖρε κρήνη νοητή, ὅδωρ ἐκβλύσασα
ζωῆς· χαῖρε ἡ πύλη Παρθένε τῆς σωτηρίας· χαῖρε
τοῦ Θεοῦ, θρόνος ἐμψυχος· χαῖρε τοῦ φωτός, ἀρμα
πύρινον· χαῖρε Μαρία κεχαριτωμένη, Δημιουργοῦ
ἡ λοχεύτρια· ἀεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, εὐφη-
μούντων σὸν τόκον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί, ἥτοι τὸ α' Αντίφωνον τοῦ
δ' ἥχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
καὶ οἱ "Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τίχος. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν δὲ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ξήτει τῇ ι' Φεβρουαρίου.

Τίχος. Δόξα Πατρί. Ταῖς τῶν Αθλοφόρων... Καὶ
νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ιδιόμελον. Τίχος πλ. β'.

Τίχος. Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου...

Τὴν δεδοξασμένην χορείαν τῶν νεομαρτύρων
Ιεραρχῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ιερέων Μο-
ναχῶν καὶ Προκοπίτων, δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίρετε τὴν γῆν τῆς Κρήτης
πορφυρώσαντες, τοῖς αἵμασι ὑμῶν, τῆς δὲ ἐλευθε-
ρίας τὸ δένδρον ποτίσαντες, καὶ τοῦ βαρυαλ-
γοῦντος λαοῦ τὸν ζυγὸν ἐξ ὥμων, κραταιῶς ἀπο-
σείσαντες· Ἄλλ' ὡς ἀθλητικοῖς διαδήμασι κατα-
στεφέντες, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ, καὶ
χαρᾶς ἀλλήκτου ἀπολαύοντες, πρεσβεύετε ὑπὲρ
εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες
τῶν Νεομαρτύρων. Κανὼν πρῶτος τῶ

τες, ύμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xορός τῶν Προφητῶν, ἵερῶς ἐν συμβόλοις, προέγραψεν Ἀγνή, ὁμόδον στάμνον σε πύλην, λυχνίαν κατάχρυσον, κιβωτόν τε καὶ τράπεζαν ὡν τὴν ἔκβασιν, νῦν οἱ πιστοὶ καθορῶντες, Θεοτόκον σε, διμολογοῦμεν κυρίως, καὶ πίστει δοξάζομεν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Mάρτυρες ἐδείχθητε πανευκλεῖς, πίστει ἐν τῇ Κρήτῃ ἀθλήσαντες, ἐν τῆς δουλείας, τῶν τῆς Ἀγαρ τῷ καιρῷ, Ἀρχιερεῖς θεόκριτοι, σὺν τοῖς ἐπιλοίποις συμμάρτυσιν.

Eχαιρες μακάριε Μελχισεδέκ, ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν ἐλοιδορούμενος, καὶ τῶν βασάνων, μὴ καμφθεῖς ταῖς προσβολαῖς, τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου ὑπήνεγκας.

Aμψας προτερήμασι δίου σεμνοῦ, βλάστημα Βεροίας Καλλίνικε, ἐν Διακόνοις, ἀνεδείχθης ἀθλητής, ἀγχόνη τὸ μακάριον, τέλος ἐν Χανίοις δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Pύλην προεώρα σε θείου φωτός, Ἰεζεκιὴλ ὁ θαυμάσιος, δι' ἡς διῆλθε, τοῦ παντὸς ὁ Ποιητής, ἐάσας κεκλεισμένην σε, κόρη Θεοτόκε ἀπείρανδρε.

Κανὼν δεύτερος. Σύ μου ἰσχύς.

Yπὲρ Χριστοῦ, ὡς νουνεχεῖς προελόμενοι, κέρδος μέγα, τὴν σφαγὴν μακάριοι, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θαυματουργοῦ, Μηνᾶ ὥσπερ ἄρνες, χερσὶ ἀνόμων ἐτύθητε διὸ δικαιοσύνης, ἐδρέψασθε τὴν χάριν, δι' ἀμφοῖν εὐκλεῶς ἀριστεύσαντες.

Tοῦ Φαραώ, τοῦ νοητοῦ κετεπόντισας, ἀναβάτας, τοὺς τριστάτας ἔνδοξε, ἐν τῶν αἰμάτων σου τῷ βυθῷ, καὶ διῆλθες σῶος, πρὸς γῆν τῆς θείας ἀνέσεως διὸ Ἰωακείμ σε, Χερόνησου λαμπρότης, εἰς αἰώνας πιστῶς μακαρίζομεν.

Xαριτωθείς, τοῦ μαρτυρίου τῇ χάριτι, Λογοθέτα, Ἰωάννη ἔνδοξε, σὺν τοῖς συμμάρτυσιν εὐκλεῶς, τοῖς τριακοσίοις, πρὸς οὐρανοὺς ἔξεδήμησας, μεθ' ὧν ἀεὶ προσφέρων, ἵκεσίας μὴ παύση, ὑπὲρ πάντων πιστῶν χαριτώνυμε.

Θεοτοκίον.

Pῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων, νοσημάτων, καὶ δεινῶν κακώσεων, τῆς τρικυμίας τῶν πειρασμῶν, καὶ τοῦ παλαμαίου, τῆς μοχθηρίας Μητράνανδρε τὸ δύνασθαι γὰρ ἔχεις, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, τὸν Δεσπότην Παρθένε τῆς κτίσεως.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ ε'. Σύ Κύριε μου φῶς.

Ωράθητε ἔχθρῶν, καθαιρέται πανεύφημοι, ἐν ἔτεσι τῆς δουλείας, μαρτυρίου ἀγῶσιν, ἐν Κρήτῃ διαπρέψαντες.

Nικήσας ἀνδρικῶς, Κυδωνίας Καλλίνικε, τὸν ὄφιν τῇ σῇ ἀθλήσει, φερωνύμως ἐδέξω, τῆς νίκης τὸ διάδημα.

Eνέωσας ψυχὴν, μαρτυρίῳ Γεράσιμε, καὶ θείαν Εκαρποφορίαν, ἀθανάτου εὐκλείας, σεπτῶς ἐκαρποφόρησας.

Θεοτοκίον.

Aνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι, ἐν θλίψει σφρόμεθα.

Κανὼν δεύτερος. Φώτισον ἡμᾶς.

Pύργοι ἀδόγαγεῖς, καὶ προπύργια τῆς πίστεως, Νεομάρτυρες ἐδείχθητε σαφῶς, τῶν τυράννων τὴν ὄφρὺν καταπατήσαντες.

Xαίρων τῆς εἰρκτῆς, τὰς κακώσεις καθυπέμεινας, προσδεχόμενος ζωῆς τὸν πλατυσμόν, τῆς Ρεθύμνης ὁ ποιμὴν πάτερ Γεράσιμε.

Dέκα καὶ ἑπτά, ὡς Πρεσβύτεροι ὑπάρχοντες, μυριάδας πολεμίων νοητῶν, μαρτυρίου ἐν τοῖς ἀθλοῖς ἐτροπώσασθε.

Θεοτοκίον.

Iλεων ἡμῖν, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου ἀπέργασαι, ὅτι ἀπαντές ἔσμεν ἀμαρτωλοί, δι' ἀμέλειαν Παρθένε θεονύμφευτε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Hύματα, καὶ προσφορὰ Χριστῷ προσηγένθητε, ἀναιρεθέντες ἐν Κρήτῃ, Ἀθλοφόροι νέοι ποικιλοτρόπως διὰ τοῦτο, ἐν ταῖς σκηναῖς ζωῆς εἰσώ-

κίσθητε.

Lάμψεσι, τοῦ θεϊκοῦ φωτὸς φωτιζόμενος, ὥσπερ φωτὸς κατοικίαν, τὴν εἰρκτὴν ἡγήσω τὴν βορδοράδη, καὶ ἐν ταύτῃ, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης Γεράσιμε.

Ωκιμον, Ἰωακείμ Φουρνῆς τὸ ἀπάνθισμα, ποιμὴν ὁ θεῖος τῆς Πέτρας, ἀνεδείχθης αἴματος μαρτυρίου, ταῖς ἀρδείαις, καταρδευθεὶς ψυχῆς σου τὴν ἄρουραν.

Θεοτοκίον.

Nόσων με, ἐξ ἀλγεινῶν καὶ πόνων θεράπευσον, τῆς χάριτός σου φαρμάκῳ, Θεοτόκε κόρη εὐλογημένη, ἵνα κράζω χαῖρε Θεοῦ ἡ Μήτηρ ἡ ἄφθονος.

Κανὼν δεύτερος. Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Gεώργια ἀληθῶς, τῆς εὔσεβείας Γεώργιος, σὺν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ, πεφήνασι ἔμψυχα τυράννων γὰρ σύμπαντες, φονικῇ μαχαίρᾳ, ἀπηνῶς ἐσφαγιάσθησαν.

Aγχόνη αἰώρηθείς, Μελχισεδέκ ὁ γεράσιμος, ἡ Κισάμου λαμπάς, ἐχθροῦ ἀπηγχόνισε, βουλὴν τὴν πανώλεθρον, καὶ πρὸς ἀφθαρσίας, ἀνυψώθη τὴν λαμπρότητα.

Aζύγων νῦν ἡ πλειάς, ἀνευφημείσθω ἐν ἄσμασιν, ὅτι Μαρτύρων ὁδόν, στερβός ἐπορεύθησαν, καὶ θήρας ἀφήροπασαν, τῶν πικρῶν τυράννων, τὸν λαὸν τὸν χριστεπώνυμον.

Θεοτοκίον.

Lαοὶ σε γλῶσσαι φυλαί, ἀνθρώπων πᾶσαι δοξάζουσι, ὅτι ἀφράστως Χριστόν, τὸν Κύριον τέτοκας, καὶ ἔσωσας ἀπαντας, τῆς τοῦ βροτοκτόνου, τυραννίδος Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ως φίλους τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεράποντας θείους, γεραίρομεν ὑμᾶς, τοὺς ἐν χρόνοις δουλείας, ἀστέρας ἐκλάμψαντας, παμφαεῖς Νεομάρτυρας· Ἐπισκόπων γάρ, καὶ Ἱερέων τὰ πλήθη, σὺν Ἀζύγοις τε, ταῖς ἀλκιφρόνων πορείαις, φωτίζετε ἔκτοτε.

"Ετερον. Ἡχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Tοὺς εὐκλεεῖς συμμάρτυρας, ώς προσφοράν σοι Κύριε, ἡ τῶν Κρητῶν κληρουχία προσήνεγκεν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσιν. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεες.

Ο Οἶκος.

Eνισχύσας δυνάμει τῆς χάριτος, τοὺς ἐν Κρήτῃ οσπετοὺς Νεομάρτυρας, τῶν Μαρτύρων αὐτούς τε τῶν πρόπαλαι, εὐκλεεῖς διμοτρόπους ἀνέδειξας, καὶ ἐταπείνωσας τὴν ἔπαρσιν δι' αὐτῶν τῶν τυράννων, Σωτήρ μου ζωοδότα. Ταῖς αὐτῶν οὖν πρεσβείαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεες.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἀγίων ἐνδόξων νέων ιερομαρτύρων, Γερασίμου Κοήτης, Κνωσοῦ Νεοφύτου, Χερόνησου Ἰωακείμ, Λάμπης Ἰεροθέου, Σητείας Ζαχαρίου, Πέτρας Ἰωακείμ, Ρεθύμνης Γερασίμου, Κυδωνίας Καλλίνικου, Κισάμου Μελχισεδέκ, Διοπόλεως Καλλίνικου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλησάντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν ἔτεσιν αωκά καὶ αωκός.

Στίχοι.

Ποιμένες δέκα ἀθλήσαντες ἀρτίως ἐχθροῦ καθεῖλον ψαύχενον κακίαν Σὺν τούτοις δέ γε Ἱερεῖς τε καὶ ἄλλοι Βασιλείας ἔτυχον τῆς αἰώνιου.

Εἰκάδι ἐν τριτάῃ Ἱεροάθλων τιμάσθω παρεμβολή.

Συναξάριον.

Aεὶ μέν, καὶ ἐν πᾶσιν ὁφείλομεν, ἀδελφοί, ἐξυμνεῖς καὶ θαυμάζειν τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρώπου προνοίας τὰ ἀνεξιχνίαστα κρίματα, οὐχ ἡττον δέ, καὶ ἐν τῇ πολυχρονίᾳ ταύτη τοῦ ἡμετέρου, τῇ τῶν Οθωμανῶν δηλονότι αἰχμαλωσίᾳ. Αὕτη καὶ γάρ, πλείστων τε ἄλλων κατὰ ψυχὴν ἀγαθῶν ἡμῖν τοῖς τυραννουμένοις παρατίος γέγονε, καὶ ἐξαιρέτως, δι' αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ εὐκλεῆς οὗτος, καὶ Χριστῷ πεφιλημένος, καὶ τῆς οὐρανίου ἀποθήκης ἀξιος καρπὸς ἐβλάστησεν, οἱ νεοφανεῖς, λέγω, Μάρτυρες, οἱ νῦν εἰς εὐφημίαν προκείμενοι, ώς τῶν Νεομαρτύρων ὑμνητῆς καὶ θεράπων Νικόδημος δι' Αγιορείτης ἀποφαίνεται. Τούτοις δὲ καταλέγονται οὐχί μόνον ίδιωται ἀλλὰ καὶ κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ, ίδιαν παράταξιν τὴν τῶν εὐκλεῶν ιερομαρτύρων ἀποτελοῦντες, ἀρχίχοροι δὲ τούτων οἱ τὴν ἀδιάσπαστον τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀλυσον προάγοντες, τούτε-

στιν οἱ Ἐπίσκοποι.

Οὐτοὶ, ἐν καιροῖς δυσχειμέροις, διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν, τοὺς ὁρθοδόξους Χριστιανούς εἰς τὴν πίστιν διετήρησαν· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλοθρήσκων τυράννων στόχοι ἐγένοντο πολλῶν ἐπιθέσεων καὶ ἄχρι θανάτου ἐτασικῶν κολάσεων, παντοίων τε κακώσεων καὶ μαρτυρίων ἔτυχον.

"Οτε δὲ ἐν τῇ μεγαλονήσῳ ἡμῶν, οἱ ἡρωῖκοι Κορῆτες, ἐν ὀνόματι τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος, πλήρεις ὑψηλοῦ καὶ γενναίου τῆς ἐλευθερίας φρονήματος τὰ ὅπλα ἔλαβον ἐν ἔτει ἀρκα' (1821) κατὰ τῆς ὁθωμανικῆς τυραννίας, τότε ὁ ἔχθρος μετὰ δρυγηθμοῦ ὡς λέων ὠρυμένος, ἐξυπνήσας, ἀνηλεῶς ἐπέπεσε σπαράττων τοὺς Χριστιανούς, ἐκ τῶν πρώτων δὲ τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Μοναχούς, ὡς πρωταιτίους, τὰς δὲ Μονὰς ἐδήσουν καὶ ἐλεηλάτουν οἰκτρῶς. Τότε τὸν ἀοιδιμον Μελχισεδὲκ τὸν Κισάμου Ἀρχιερέα μετὰ πικροτάτας κολάσεις ἀπηγχόνισαν, ἀφοῦ πρῶτον τὸν περιτριγύρισαν εἰς τὰ σοκάκια τῆς πόλεως γυμνόν, τίλλοντες καὶ ἀνασπῶντες τὰς τρίχας τῶν γενείων του, κτυπῶντές τον κατὰ κεφαλῆς, τέλος κρεμάσαντες, ἔξωρυξαν καὶ τοὺς ὄφθαλμούς του, μεληδὸν κατακόψαντες τὸ μακάριον ἐκεῖνο σῶμά του, καίτοι νεκρόν. Τὰ ἴδια ταῦτα κατεπράξαντο καὶ εἰς τὸν Διάκονόν του Καλλίνικον τὸν ἐκ Βεροίας τὸν παρὰ τῆς τῶν Φιλικῶν Ἐταιρείας ἀποστάλεντα εἰς Κορήτην ὡς διδάσκαλον.

Συνέλαβον ὡσαύτως καὶ μετέφερον ἀνυπόδητον εἰς τὴν φυλακὴν τὸν Ἐπισκόπον Κυδωνίας Καλλίνικον δοτις μετὰ ἀνυποίστων βασάνων, ἀς καρτερῶς διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπέμεινε, παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὸ Ῥέθυμνον συνέλαβαν καὶ ἐφυλάκισαν τὸν Ἐπισκόπον Ῥεθύμνης Γεράσιμον εἰς ἔνα καταφρονεμένον δοπτίτιον τόσον δυσῶδες, ὕστερον δὲ κατόπιν πολλῶν βασάνων ἀπηγχόνισαν.

'Αλλ' ἡ μεγαλυτέρα σφαγὴ, ἡ ἐν Κορήτῃ κατὰ τοὺς δυσχειμέρους χρόνους τῆς δουλείας διαπραγθεῖσα, γνωστὴ ὡς ὁ μεγάλος ἀρμπεντές, ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Μεγάλον Κάστρον (νῦν δὲ Ἡράκλειον καλούμενον). Τῇ 23ῃ Ἰουνίου ἀρκα' (1821) ἐγένετο Σύνοδος εἰς τὴν τῆς Κορήτης Μητρόπολιν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, παροτρυνθέντων καὶ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ τινῶν Χριστιανῶν καὶ ὁ ἄγιος Κορήτης ἥρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ ἐν πουγιούρτοι, ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ Βεζίρη. Οἱ ἔχθροι καιροφυλακτοῦντες, ὠρησαν ἔξαιφνης εἰς τὸν ναόν, καὶ, ἀποκλείσαντες τὰς θύρας τῆς αὐλῆς, εἰσέβησαν εἰς αὐτὸν μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ ἐγέιραντες τὰ ὅπλα αὐτῶν φονεύοντο πρῶτον τὸν εὐλογημένον γέροντα ἄγιον Κορήτης Γεράσιμον, χωρὶς νὰ ἐλαβηθῶσιν οἱ ἀλιτήριοι τὸ σεβάσμον γηράς του. Μετὰ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν καὶ τὸν ἄγιον Κνωσοῦ Νεόφυτον, τὸν Χερόνησου Ἰωακείμ, τὸν Σητείας Ζαχαρίαν καὶ τὸν Διοπόλεως Καλλίνικον, δέκα καὶ ἑπτὰ Ἱερεῖς καὶ πέντε ἀγιορείτας πατέρας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου, προσκομίσαντας εἰς τὸ Μέγα Κά-

τρον πρὸς προσκύνησιν κατὰ τῆς ἐπιδημίας τῆς πανώλους τίμια λείψανα καὶ τὴν ἀγίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐπίσης ἐφόνευσαν ὡς τριακοσίους παρευρεθέντας Χριστιανούς, ἐν οἷς ἔτυχε καὶ ὁ ἐν Ιατροῖς τὰ πρῶτα φέρων Ἰωάννης Λευθεραῖος, διὰ τοῦ Λογοθέτης τῆς Ἐκκλησίας Κορήτης. Ἐκεῖθεν εἴτα διασπαρέντες εἰς τὴν πόλιν ἐδίωκον τοὺς λοιποὺς Χριστιανοὺς φονεύοντες ἀνηλεῶς ὅσους ἀπήντων εἰς τοὺς δρόμους, δόποι ὑπήντησαν καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Λάμπτης Ἱερόθεον, καὶ, φονεύσαντες αὐτὸν μετὰ τοῦ Διακόνου του, ὠρησαν καὶ εἰς τὸ δοπτίτιον τοῦ Γεωργίου Παυλάκη, φονεύσαντες αὐτὸν καὶ ἄλλους ὀκτώ τοῦ δοπτίτου του. Τὴν ἐπομένην εἰς τὸ χωρίον Ἐπάνω Φουρνή, ἔνθα ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Πέτρας, ἐτυφεκίσθη ὁ αὐτῆς Ἀρχιερεὺς Ἰωακείμ ἐξωθεν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, διὰ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ὁδὴ ᷂. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δοκιμασθέντες, τυραννικὴ μανίᾳ καρτερικῶς, δόκιμον χρυσίον ὄντως, τῇ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίᾳ ἀνεδείχθητε, ὡς Νεομάρτυρες, τὸ τῶν πιστῶν πλουτίζοντες σύστημα.

Ηγλαϊσμένος, ἰερωσύνης θείᾳ περιβολῇ, καὶ τοῦ μαρτυρίου χλαίνῃ, τῇ φωταυγῇ, τῆς Κνωσοῦ ποιμὴν Νεόφυτε, ἐν τῇ Ἐδέμ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ τῆς δόξης παρίστασαι.

Μαρτύρων κλέος, διὰ Χερόνησου ὡφθη Ἰωακείμ, ζήλω εὐσέβειας θείῳ, σφαγιασθείς, ἐν ναῷ Μηνᾶ τοῦ μάρτυρος, μεθ' οὗ Χριστῷ θερμῶς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύει ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ολβίῳ τόκῳ, τὴν σωτηρίας πύλην Μῆτερ ἀγνή, ἡνοιξας ἀνθρώπων γένει, ὡς ἀγαθή· διὰ τοῦτο σοι κραυγάζομεν· χαῖρε Θεόνυμφε, εὐλογημένη ἄχραντε Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἐβραίων.

Κρήτη γεραίρει ἐγκωμίοις, Νεομάρτυρες ὑμῶν τὰς ἀριστείας, καὶ δοξάζει Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν δι' ἡμῶν παρέχοντα, τοῖς πιστοῖς χαρίτων δόσεις.

Πρῶτον καλῶς τῇ προσιρέσει, ἐναθλήσαντες τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, εἴτα ζέσει ψυχῆς, ὡς Μοναχοὶ γεννάδες, ἡθλήσατε δι' αἵματος, ἀγιάζοντες τὴν Κορήτην.

Κλέα Μονῆς Βατοπεδίου, οἱ πεντάριθμοι ὑπάρχετε Πατέρες, συναυλίας λαμπρᾶς, Μαρτύρων μετασχόντες, ὡς τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, μιμησάμενοι προθύμως.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς ἀεὶ σε εὐφημοῦμεν, Θεονύμφευτε Μαρία Θεοτόκε· διὰ σοῦ γάρ Θεός, ἐπιφανεῖς ἐν κόσμῳ, τοῦ πτώματος ἀνέστησεν, τοῦ Ἀδάμ τοὺς ἀπογόνους.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτευσαν.

Κανὼν πρῶτος. Ὁδὴ ἢ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νικηταὶ εὐκλεεῖς ἀνεδείχθητε, τῶν τυράννων τὸ θράσος πατήσαντες, καὶ τῷ ποινίῳ κρείττονα, ἐδωρήσασθε νίκην, θανατωθέντες, ὡς Χριστοῦ μιμηταὶ Ἀρχιποίμενος.

Καλλινίκως τὴν σὴν ἐπεσφράγισας, πολιτείαν φωστὴρ Διοπόλεως, Καλλίνικε μακάριε, τῷ Κυρίῳ διθύτης, τερπνὴ θυσία, προσαχθεὶς δι' ἐνδόξου ἀθλήσεως.

Υμνωδίαις πιστῶς εὐφημοῦμέν σε, Ζαχαρία Σητείας ἀγλαῖσμα, προθύμως ὅτι τέθηκας, τὴν ἀγίαν ψυχήν σου, ὑπὲρ τῆς ποίμνης, ὡς ποιμὴν ἀληθῶς φιλοπρόβατος.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθέντα πολλοῖς παραπτώμασι, κάθαρόν με παρθένε ἀμόλυντε, σῆς χάριτος τῷ ὄντι, ἵνα πίστει διῶσι· χαῖρε Μῆτερ, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου διάσωσμα.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ θεοδρήμονες Παῖδες.

Τοὺς εὐκλεεῖς Ἀθλοφόρους ἐν Ἰεράχαις, τοὺς τῆς Κορήτην Ἐκκλησίας, ἀναφανέντας προπύργια, εὐφημήσωμεν πάντες, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ιωακείμ Χερόνησου καλῶς προέστης, καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς δόξης, περιφανῶς ἐκοινώνησας, μεθ' ὧν πᾶσιν ἔξαιτει, ἡμῖν θεῖον ἐλεος.

Τῶν Ἐπισκόπων χορείαν τὴν πανολδίαν, τῶν πάλαι δέκα Μαρτύρων, τοὺς ἴσαριθμους τιμῆσωμεν, ὡς αὐτοὺς νέους πρέσβεις, πλουτοῦντες πρὸς Κορήτην, ἀλώβητον ἐκ πάσης, ἐπιβουλῆς τε καὶ καώσεως.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκης ἐδείχθης Παρθένε κλῖμαξ δι' ἡς κατέβη ὁ Λόγος, μετὰ σαρκὸς ὡς ηὐδόκησε,

ἐκλυτρούμενος κόσμον, πικρᾶς παραβάσεως.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ὁδὴ Ө. Λίθος ἀχειρότιμης.

Γαματικούς χειμαζομένοις ἀθλίως, πικρᾶς δουλείας, ἐν ἀλγεινῇ κακώσει· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, ὑμᾶς ἐν ὕμνοις μακαρίζομεν.

Λύσαντες ἀσέληνον νύκτα, Ἀγαρηνῶν τῆς κακουργίας, ὡς υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ἀναδειχθέντες, τοῦ μαρτυρίου ἀθλοῖς, ἀνηλεῖται Κορητῶν πυρσούετε, τὴν κληρουχίαν Νεομάρτυρες.

Οὐλον ἀποσμάχητον σχόντες, πίστιν Χριστοῦ ὁλοφόροι, φοβεροὶ ἔχθροις τοῖς ἀπίστοις, τοῦ μαρτυρίου, τῇ συμπλοκῇ γενναίως, ἐδείχθητε καὶ ὥφθητε, τῶν εὔσεβῶν πύργοι νεόδμητοι.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς σε γεραίρομεν πίστει, τὴν ἀνωτέραν τῶν Ἀγγέλων, χαῖρε ἀσυγήτως διούντες, ἀγνὴ Παρθένε, τοῦ Θεοῦ Λόγου Μῆτερ· ἡμᾶς οὖν πάντας λύτρωσαι, ἐκ πάσης θλίψεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν δεύτερος. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ποιμένες ἐκλογάδος τῆς μυστικῆς, τῆς λαμπρᾶς Κορητονήσου ὑπάρχοντες, τῇ φυλακῇ, θείας ποιμασίας ὡς ἀληθῶς, τὴν ποίμνην ἐφυλάξατε, ἐκ τῆς κακουργίας τῶν ἀσεδῶν, καὶ χαίροντες θανάτου, ἐγεύσασθε πολύτλαι, ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζόμενοι.

Γεράσιμον τὸν Κορήτης οἱ εὐσεβεῖς, σὺν αὐτοῦ τοῖς ἐνδόξοις συμμάρτυρι, τοὺς ἐν ναῷ, τοῦ μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶ στερβός ἀθλήσαντας, στέψωμεν στεφάνοις ὑμνωδιῶν, αἰτούμενοι ἐν πίστει, αὐτῶν τὴν προστασίαν, ἐν ταῖς τοῦ δίου περιστάσεσι.

βείας τρισαριστεῖ, καὶ τοῖς Νεάθλοις ἄπαι, Κρήτης τοῖς κλείσμασι τοῖς φαιδροῖς, ἵκετενε ἀπαύστως, ἵνα εὔρωμεν χάριν, οἱ μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῇ λαμπόμενοι, Νεομάρτυρες αἴγλῃ, ἐν οὐρανοῖς παρίστασθε, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ὡσπερ ἀστέρες μεγάλοι, τοῖς ἐν Κρήτῃ ἔκειθεν, τὴν ἔλλαμψιν ἐκχέοντες, δαδουχίας χαρίτων, τῶν μυστικῶν, τῆς ὑπὲρ κατάληψιν θείας δόξης· διὸ ὑμᾶς γεραιόρομεν, οἱ πιστοὶ ἐγκωμίοις.

Ἐτερον. 'Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῆς κληρουχίας τοῦ Τίτου, τοὺς ἀρδόναγες προσπιστάς, καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς δόξης, συγκληρονόμους ἐν Ἐδέμ, τοὺς Νεομάρτυρας δεῦτε, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Σὺν τῷ μεγάλῳ ἀπαύστως, Κυρίου μάρτυρι Μηνᾶ, καὶ τῇ ἀγνῇ Θεοτόκῳ, ὡς Νεομάρτυρες κλυτοί, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ἐν Κρήτῃ, πρεσβεύετε τῷ Δεσπότῃ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

'Ιστωμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος δ'. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νῦν ἡ Κρήτης ἀγάλλεται, Ἐκκλησία καὶ γάνυται, Ιεράρχαι ἔνδοξοι νεομάρτυρες· τὴν γῆν αὐτῆς γάρ φοινίξαντες, αἰμάτων τοῖς φεύμασιν, ἐδοξάσατε Χριστόν, ὡς ποιμένες πανσέβαστοι, καὶ τὸ φρόνημα, τοῦ λαοῦ ἐνισχύσατε ἐνθέως, τῶν ἔχθρῶν τοῦ ἀντιστῆναι, ταῖς πολλαπλαῖς ἐπιθέσεσι.

Ιερέων ὑμνήσωμεν, θεοσύλλεκτον φάλαγγα, τῆς Τριάδος χάριτι χρηματίσασαν, ὑπερκοσμίων ἐλλαμψεων, σεπτὸν ἐνδιαιτημα, καὶ ἀγώνων εὐαγῶν, θαυμαστὸν καλλιέργημα, τοὺς ἀθλήσαντας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ὑπὲρ φύσιν, καὶ αἰσχύναντας ἀπίστων, τὸ ἐπαιρόμενον φρόνημα.

Μοναχοὶ οὐρανόφρονες, ἀρετὴν οἱ ἀσκούμενοι, ἐν πολέμῳ ὥφθησαν γενναιότατοι, καὶ τῶν

βαρβάρων ὑπήνεγκαν, στερρῶς τὴν ὡμότητα, καὶ ἐνήθλησαν καλῶς· διὸ ἀπαντες ἔτυχον, παρατάξεως, τῶν νεάθλων Κυρίου Ἀθλοφόρων, ὡς σοφὴ καθηγεσία, ἀγωνιστῶν τῶν τῆς πίστεως.

Μοναχαὶ ἀγγελόδιοι, ἔξασκοῦσαι πανόλβιον, βιοτὴν ἡσύχιον οὐρανόφρονα, νῦν σὺν ἡμῖν ἐπαγάλλονται, ὡς πίστει ἀράμεναι, μαρτυρίου τὸν σταυρὸν δι' αὐτοῦ γάρ ἐγένοντο, παρατάξεως, τῶν μυρίοις παθήμασι Μαρτύρων, κοινωνοὶ πορφυροχρόων, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι.

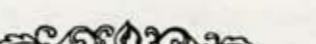
Δόξα Πατρὶ. **Ἡχος πλ. α'.**
Ἐναγγέλου Ιερέως.

Εὑφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι χάριτι Κυρίου, γεωργοὺς καὶ ποιμένας ἀμφιδεξίους κατέχεις, θείων προσταγμάτων τὴν τρίβον ἀσφαλῶς τοὺς βαδίσαντας, καὶ τὸν μαρτυρίου διαυλον, φρονήματι ἀνδρικῷ ἐκτελέσαντας, Ιεραρχῶν τὴν δεκάριθμον φάλαγγα, Ιερέων συλλόγους, Μοναχῶν συστάδας, Οσίων γυναικῶν χορείας, καὶ τιμίων προκρίτων, τὸν ἔνθουν σύλλογον. Οὗτός ἐστιν δ πανάριστος θίασος, τῶν ἐνδόξων Νεομαρτύρων, ἐν οἷς μεγαλυνομένη, Πνεύματος μεθέξει, βασιλείω πορφυρωθεῖσα στολῇ, τῷ Κυρίῳ δόησον πολυέλεε Κύριε, πρεσβείας τῶν εὐκλεῶν σου θεραπόντων, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως στερεώσόν με, καὶ σῷζε τὸν λαόν μου, ὡς μόνος ἐν ἐλέει ἀνείκαστος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ στ' ὁδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ἱ Φεβρουαρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἐπισκόπους Θείους, Ιερέας καὶ Μοναστάς, καὶ σὺν τούτοις πάντας, πιστούς τε ἴδιώτας, τοὺς ἐν ὑστέροις χρόνοις, πίστιν τρανώσαντας.

"Ἐτερον.

Χαίροις Ἐπισκόπων νεοφαής, λαμπάς μαρτυρίου, Ιερέων πυρσοφαής, καὶ Ἀζύγων χαίροις, πανέντιμος χορεία, τὴν Κρήτην ἡ κοσμοῦσα, χρόαις τοῦ αἵματος.

Δίστιχον.

Κύριλλος ἀνύμνησε σὺν Εὐαγγέλῳ Φάλαγγα τὴν ἐνδοξὸν Νεομαρτύρων.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΙΣ ΕΝΑ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ*

'Αγίου Γερασίμου τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης.
Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνίου, ἀνεδείχθης ὑπέρομαχος, ὡς χριστομιμήτῳ ἐμπρέψας, ποιμασίᾳ Γεράσιμε, καὶ ἡθλησας στερρῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν μῆνιν τῶν ἔχθρῶν καθυποστάς· διὰ τοῦτο θεῖα γέρα παρὰ Θεοῦ, ἀπέλαβες φερωνύμως. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ καταστέψαντι, δόξα τῷ μαρτυρίου σε ἀνγάις, καταλαμπύναντι.

'Αγίου Νεοφύτου τοῦ Κνωσοῦ Ἐπισκόπου.
Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ γεωργίᾳ, νέον ἡνθησας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις, εὐσεβείας φυτὸν ὡς Νεόφυτε, καρποφορίαν καλὴν προβαλόμενος, τοῦ μαρτυρίου ἡμῖν τὴν εὐπρόπειαν. "Οθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι, πταισμάτων ἴλασμὸν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

'Αγίου Ιωακείμ τοῦ Χερόδονήσου Ἐπισκόπου.
Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἐφεπόμενος, τῇ καθαρῇ σου ζωῇ, αὐτοῦ ἀναδέδειξαι, πανευκλεής μιμητής, Μαρτύρων

ἐν αἷματι· σὺ γάρ ἔχθρῶν μὴ πτήξας, τὸ μετέωρον θράσος, ἡθλησας Χερόδονήσου, τὸν λαὸν ἐφαγνίζων· διὸ Ιωακείμ σε, ὑμνοὶς γεραίρομεν.

Άγιον Ιεροθέου τοῦ Λάμπτης Ἐπισκόπου.
Ἡχος γ'. Τὴν ὁραιότητα.

Καταλαμπόμενος, φωτὶ τῆς χάριτος, ὡς μέγας Κῆλιος, τῷ μαρτυρίῳ σου, ἐν τῆς δουλείας τῷ καιρῷ, ἀνέτειλας ἐκ τῆς Λάμπτης· σὺ γάρ Ιερόθεε, φερωνύμως ἐδίωσας, καὶ Χριστῷ πανίερον, προσενήνεξαι σφάγιον, χερσὶ τῶν ἀσεβῶν ὡς ἀρνίον, σφαγιασθεὶς ζωῆς τῷ πόθῳ.

Άγιον Ζαχαρία τοῦ Σητείας Ἐπισκόπου.
Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιεράρχης ὑπάρχων θεοειδέστατος, ιερωσύνης τὴν χλαῖναν, τοῖς τῶν αἵματων κρουνοῖς, ἐπορφύρωσας τυθεὶς ἀμνὸς ὡς ἄκακος, καὶ προσεχώρησας λαμπρῶς, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ζωήν, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, Χριστὸν ἀεὶ Ζαχαρία, Σητείας κλέος ἀναφαίρετον.

Άγιον Ιωακείμ τοῦ Πέτρας Ἐπισκόπου.
Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εκ Φουρνῆς ἀνεφύης, ὡσπερ κρίνον πανεύοσμον, ὡς Ιωακείμ Ιεράρχα, Νεοάθλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων κατευφορίεις τὰς ψυχάς, ἀθλήσεως ἐνδόξου ταῖς δόμαις, δ ποιμάνας τὴν τῆς Πέτρας Ἐπισκοπήν, σοφίᾳ καὶ σωφροσύνῃ. Δόξα τῷ σὲ δραδεύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, σὲ ἀγιάσαντι.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἡ τῆς Πέτρας πυρσοφαής, λαμπάς μαρτυρίου, ἔξαστοπάτουσα ἐκ Φουρνῆς, δι' ἡς κατευθύνεις, πιστῶν τὰς διανοίας, Ιωακείμ παμμάκαρ, πρὸς δόμον ἀκλυστον.

Άγιον Γερασίμου τοῦ Ρεθύμνης Ἐπισκόπου.
Ἡχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εν Κυρίῳ ὑπάρχων, ἀρεταῖς σου ἐλεύθερος, χαίρων τῆς εἰρητῆς τὰς κακώσεις, καθυπέστης Γεράσιμε, καὶ ἡθλησας ἀγχόνη καρτερῶς, Ρεθύμνης

* Συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ιερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη πλὴν τῶν Απολυτικίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Ιωακείμ, Ἐπισκόπου Πέτρας καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκ Μοχοῦ καταγομένων Αγίων Νεοφύτου Κνωσοῦ καὶ Χερόδονήσου Ιωακείμ, συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ιερέως Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη.

τοῦ λαοῦ ὑπερμαχῶν· διὰ τοῦτο ἐκομίσω στέφος διπλοῦν, ὡς Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, γέρας καὶ καύχημα.

‘Αγίου Καλλινίκου τοῦ Κυδωνίας Ἐπισκόπου.
‘Ηχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φερόνυμον ἡνυσας, δι’ ἀρετῆς βιοτήν, καὶ νίκην Καλλίνικε, κατὰ βαρβάρων ἔχθρων, λαμπρὸν ἐπετέλεσας· σὺ γὰρ αὐτῶν κακίᾳ, ἐν εἰρητῇ ἐνεκλείσθης, ἔνθα Μαρτύρων χαίρων, ὑπεδέξω τὸ στέφος· διό σε εὐφημούμεν, Θεὸν μεγαλύνοντες.

Μεγαλυνάριον.

Xαίροις Κυδωνίας θεῖος ποιμήν, Καλλίνικε πάτερ, ὁ ἀθλήσας καρτερικῶς, ἐν χρόνοις δουλείας, τυράννων ἀλλοπίστων, εἰρητῆς ἐγκαρτερήσας, στερρός τὴν κάκωσιν.

‘Αγίου Μελχισεδέκης τῆς Κισάμου Ἐπισκόπου.
‘Ηχος γ’. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῇ βακτηρίᾳ, ποιμαινόμενος, ποιμήν ἐδείχθης, Μελχισεδέκης τῆς Κισάμου οὐράνιος, καὶ δι’ ἀγχόνης τελέσας τὸν δρόμον σου, τοὺς οὐρανοὺς κατοικίαν κεκλήρωσαι. “Οθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανένδοξε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

‘Αγίου Καλλινίκου τοῦ Διοπόλεως Ἐπισκόπου.
‘Ηχος πλ. α’. Τὴν ώραιότητα.

Eκμιμησάμενος, ὡς πλήρης πίστεως, Μηνᾶν τὸν ἔνδοξον, μεγαλομάρτυρα, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ αὐτοῦ, ἐνήθλησας στερρόψυχως, καὶ όσας αἱμάτων σου, Ἐκκλησίας ἐποίκιλας, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι, τὸν χιτῶνα Καλλίνικε· διό σε κατὰ χρέος γεραίρει, ἐπιτελοῦσά σου τὴν μνήμην.

Κοινὸν τῶν ἀγίων Νεοφύτου Κνωσοῦ καὶ Χερρονήσου Ἰωακείμ, ὡς ἐκ τῆς κώμης Μοχοῦ καταγομένων.

‘Ηχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Tοῦ Μοχοῦ θείους γόνους, ἐν φύσεις μεγαλύνωμεν, τὸν Ἰωακείμ Χερρονήσου, καὶ Κνωσοῦ τε Νεόφυτον προσήχθησαν γὰρ οὗτοι τῷ Χριστῷ, ὡς σφάγια ἔξόχως ἴερά, ὑπομείναντες ὡς ἄσαρκοι τὴν σφαγήν, μανίᾳ ἔχθρων ἀπίστων. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτούς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δοξασθέντι τοῖς αὐτῶν, ἐσχάτως αἴμασι.

Μεγαλυνάριον.

Διφωτος λυχνία μαρτυρική, ὥφθη ἐν ἐσχάτοις, ὁ Νεόφυτος τῆς Κνωσοῦ, σὺν τῷ Χερρονήσου Ἰωακείμ τῷ θείῳ, ἀμφότεροι ἐκ κώμης, Μοχοῦ ἐκφύσαντες.

